TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2008. gada 11. septembrī *

Apvienotās lietas no C-428/06 līdz C-434/06

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco* (Spānija) ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 20. septembrī, (C-428/06, C-429/06 un no C-431/06 līdz C-434/06) un ar lēmumu, kas pieņemts 2006. gada 29. septembrī, (C-430/06), kas Tiesā reģistrēti 2006. gada 18. oktobrī, tiesvedībās

Unión General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja) (C-428/06),

Comunidad Autónoma de La Rioja (C-429/06),

pret

Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya,

Diputación Foral de Vizcaya,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask),

un

Comunidad Autónoma de La Rioja (C-430/06),

Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-433/06),

pret

Diputación Foral de Álava,

Juntas Generales de Álava,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask),

un

Comunidad Autónoma de La Rioja (C-431/06),

Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-432/06),

pret

Diputación Foral de Guipúzcoa,

Juntas Generales de Guipúzcoa,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask),

un

Comunidad Autónoma de Castilla y León (C-434/06)

pret

Diputación Foral de Vizcaya,

Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya,

Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao,

Confederación Empresarial Vasca (Confebask).

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*] (referents), tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], J. Klučka [*J. Klučka*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],
sekretāre M. Fereira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 28. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Unión General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja)* vārdā — V. Suberviola Gonsaless [*V. Suberviola González*], *abogado*, un K. Kabesons Ljahs [*C. Cabezón Llach*] un H. Granda Losa [*J. Granda Loza*], *secretarios generales*,

— *Comunidad Autónoma de La Rioja* vārdā — H. Kriado Gamess [*J. Criado Gámez*] un I. Serano Blanko [*I. Serrano Blanco*], *abogados*,

— *Comunidad Autónoma de Castilla y León* vārdā — S. Perandoness Peidro [*S. Perandones Peidró*] un M. E. Martiness Alvaress [*E. Martínez Álvarez*], *abogadas*,

— *Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya*, *Diputación Foral de Álava*, *Diputación Foral de Vizcaya* un *Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao* vārdā — I. Saenss Kortabarija Fernandess [*I. Sáenz-Cortabarría Fernández*] un M. Moraless Isasi [*M. Morales Isasi*], *abogados*,

— *Diputación Foral de Guipúzcoa* vārdā — A. Ibarguči Otermīns [*A. Ibarguchi Otermin*], I. Saenss Kortabarija Fernandess [*I. Sáenz-Cortabarría Fernández*] un M. Moraless Isasi [*M. Morales Isasi*], *abogado*,

— *Confederación Empresarial Vasca (Confebask)* vārdā — M. Arauho Boids [*M. Araujo Boyd*] un D. Armesto Masiass [*D. Armesto Macías*], *abogados*,

— Spānijas valdības vārdā — N. Diasa Abada [*N. Díaz Abad*], pārstāve,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kuram palīdz D. del Gaico [*D. Del Gaizo*], *avvocato dello Stato*,

— Apvienotās Karalistes valdības vārdā — Ī. O'Nīla [*E. O'Neill*] un A. Rao [*I. Rao*], pārstāves, kurām palīdz D. Endersons [*D. Anderson*], *QC*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Kastiljo de la Tore [*F. Castillo de la Torre*] un S. Uraka Kavjedess [*C. Urraca Caviedes*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2008. gada 8. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par EKL 87. panta 1. punkta interpretāciju.

2 Šie lūgumi ir iesniegti prāvās starp *Union General de Trabajadores de La Rioja* [Riohas Arodbiedrību apvienību] (turpmāk tekstā — "*UGT-Rioja*", C-428/06), *Comunidad Autónoma de La Rioja* [Riohas autonomo apgabalu] (no C-429/06 līdz C-431/06) un *Comunidad Autónoma de Castilla y León* [Kastīlijas un Leonas autonomo apgabalu] (no C-432/06 līdz C-434/06), no vienas puses, un *Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya* [Biskajas vēsturiskās teritorijas parlamentu], *Diputaciones Forales de Álava*, *de Vizcaya* un *de Guipúzcoa* [Biskajas, Alavas un Gipuzkoas pašpārvaldes padomēm], kuras ir *Territorios Históricos de Vizcaya, de Álava* un *de Guipúzcoa* [Biskajas, Alavas un Gipuzkoas vēsturisko teritoriju] kompetentās iestādes (turpmāk tekstā — "pašpārvaldes iestādes"), kā arī *Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao* [Bilbao Tirdzniecības, rūpniecības un kuģniecības palātu] un *Confederación Empresarial Vasca* [Basku uzņēmēju konfederāciju] (turpmāk tekstā — "*Confebask*"), no otras puses, par minēto iestāžu pieņemtajām nodokļu tiesību normām.

Valsts tiesības

Spānijas 1978. gada konstitūcija

3 Spānijas 1978. gada konstitūcijas (turpmāk tekstā — "Konstitūcija") 2. pants, 31. panta 1. punkts, no 137. līdz 139. pantam un 143. panta 1. punkts ir izteikti šādi:

"2. pants

Konstitūcija ir balstīta uz spāņu tautas nesaraujamu vienotību, visu spāņu kopīgu un nedalāmu Tēvzemi; tā atzīst un garantē to veidojošo nāciju un reģionu tiesības uz autonomiju un solidaritāti starp tām.

[..]

31. pants

1. Katrs piedalās valsts izdevumu finansēšanā atbilstoši savām ekonomiskajām iespējām ar taisnīgas, uz vienlīdzības un progresīvā nodokļa piemērošanas principiem balstītas nodokļu sistēmas starpniecību, kam nekādā ziņā nedrīkst būt konfiscējošs raksturs.

[..]

VIII nodaļa. Valsts teritoriālais iedalījums

Pirmā sadaļa — Vispārīgie principi

137. pants

Valsts teritorija ir iedalīta pašvaldībās, provincēs un autonomajos apgabalos. Visas šīs iestādes ir autonomas, īstenojot savas intereses.

138. pants

1. Valsts garantē efektīvu solidaritātes principa īstenošanu, kas noteikts Konstitūcijas 2. pantā, rūpējoties par atbilstīga un taisnīga ekonomiskā līdzsvara nodrošināšanu starp dažādām valsts teritorijas daļām; tā it īpaši ņem vērā salu teritoriju situāciju.

2. Atšķirības starp dažādo autonomo apgabalu noteikumiem nekādā ziņā nedrīkst radīt ekonomiskas vai sociālas privilēģijas.

139. pants

1. Visiem spāņiem visā valsts teritorijā ir vienādas tiesības un pienākumi.

2. Neviena iestāde nedrīkst veikt pasākumus, kas tieši vai netieši var ietekmēt personu brīvu pārvietošanos un brīvību veikt uzņēmējdarbību, kā arī preču brīvu apriti visā Spānijas valsts teritorijā.

[..]

III sadaļa — Autonomie apgabali

143. pants

1. Īstenojot Konstitūcijas 2. pantā atzītās tiesības uz autonomiju, blakus esošās provinces, kurām ir kopīgas vēsturiskās, kultūras un ekonomiskās īpatnības, kā arī salu teritorijas un provinces, kas vēsturiski veido vienu reģionu, var iegūt pašpārvaldes tiesības un atbilstoši [VIII nodaļas] un atbilstošo noteikumu normām izveidot autonomo apgabalu." [Neoficiāls tulkojums]

4 Konstitūcijas 148. pants, kurā ir uzskaitītas jomas, kurās autonomie apgabali var īstenot savu kompetenci, ir izteikts šādi:

"1. Autonomie apgabali var uzņemties kompetenci šādās jomās:

[..]

3. Teritorijas labiekārtošana, pilsētplānošana un dzīvojamās telpas.

4. Publiskie būvdarbi autonomā apgabala teritorijā, kuri ir tam nozīmīgi.

5. Dzelzsceļi un ceļi, kuru maršruts pilnībā atrodas autonomajā apgabalā, un ar šādiem pašiem nosacījumiem transports, kurš tiek nodrošināts ar šiem līdzekļiem vai pa vadiem.

6. Ārkārtas un sporta ostas, sporta lidostas un vispār — ostas un lidostas, kurās netiek veikta komercdarbība.

7. Lauksaimniecība un lopkopība saskaņā ar vispārīgo ekonomikas kārtību.

8. Meži un mežu apsaimniekošana.

9. Pārvalde vides aizsardzības jomā.

10. Hidraulisko iekārtu, kanālu un apūdeņošanas sistēmu, kuras ir nozīmīgas autonomajam apgabalam, projektēšana, būvniecība un izmantošana un minerālie un termālie ūdeņi.

11. Zveja iekšējos ūdeņos, jūras dzīvnieku izmantošana un akvakultūra, upju medības un zveja.

12. Vietējie gadatirgi.

13. Autonomā apgabala saimnieciskās darbības attīstība atbilstoši valsts ekonomikas politikā noteiktajiem mērķiem.

14. Amatniecība.

[..]"

5 Konstitūcijas 149. panta 1. punktā ir noteikts:

"1. Valstij ir ekskluzīva kompetence šādās jomās:

1. Pamatnosacījumu, kas garantē visu spāņu vienlīdzību, īstenojot viņu tiesības un izpildot konstitucionālos pienākumus, reglamentēšana.

[..]

6. Likumdošana komerctiesību, krimināltiesību un soda tiesību jomā; procesuālā likumdošana, izņemot nepieciešamās īpatnības, kas šajā jomā izriet no autonomo apgabalu pamattiesību īpatnībām.

7. Darba likumdošana, izņemot tās piemērošanu autonomā apgabala iestādēm.

[..]

11. Monetārā sistēma: valūta, maiņa un konvertējamība; kredītu organizācijas, banku un apdrošināšanas pamati.

[..]

13. Ekonomiskās darbības vispārīgās plānošanas pamati un koordinācija.

14. Vispārīgās finanses un valsts parāds.

[..]

17. Sociālā nodrošinājuma tiesiskais pamatregulējums un ekonomiskā kārtība, izņemot šo pakalpojumu īstenošanu, ko veic autonomie apgabali.

[..]

24. Būvdarbi sabiedrības interesēs vai ja to īstenošana neattiecas tikai uz autonomo apgabalu.

[..]"

6 Konstitūcijas no 156. līdz 158. pantam ir izteikti šādi:

"156. pants

1. Autonomie apgabali ir finansiāli autonomi, attīstot un īstenojot savas kompetences atbilstoši koordinācijas ar valsts finansēm principam un visu spāņu solidaritātes principam.

2. Atbilstoši likumiem un noteikumiem autonomie apgabali valsts nodokļu piedziņas, administrēšanas un iekasēšanas jomā var darboties kā valsts pārstāvji vai darbinieki.

157. pants

1. Autonomo apgabalu finanšu līdzekļus veido:

a) nodokļi, ko pilnībā vai daļēji to rīcībā nodod valsts; piemaksas no valsts nodokļiem un cita dalība valsts ieņēmumos;

b) pašu nodokļi, nodevas un īpaši maksājumi;

c) pārskaitījumi no Starpteritoriālā kompensāciju fonda un citas dotācijas no valsts budžeta;

d) peļņa no pašu īpašumiem un ieņēmumi no privāttiesiskiem darījumiem;

e) ieņēmumi no kredītoperācijām.

2. Autonomie apgabali nekādā gadījumā nedrīkst aplikt ar nodokļiem īpašumus, kas neatrodas to teritorijā, vai noteikt nodokļus, kas ietekmē preču un pakalpojumu brīvu apriti.

3. Ar pamatlikumu var noteikt 1. punktā uzskaitīto finanšu kompetenču īstenošanu, normas, kas paredzētas konfliktu, kuri varētu rasties, risināšanai un finanšu sadarbības starp autonomajiem apgabaliem un valsti iespējas.

158. pants

1. Valsts budžetā autonomajiem apgabaliem var paredzēt dotācijas atkarībā no valsts pakalpojumu un darbību, ko tie uzņēmušies, nozīmes un no tā, kādus minimālos pakalpojumus no visā Spānijas teritorijā obligātajiem sabiedriskajiem pamatpakalpojumiem tie ir apņēmušies sniegt.

2. Lai izlīdzinātu ekonomisko stāvokli dažādos Spānijas reģionos un īstenotu solidaritātes principu, tiek izveidots Kompensāciju fonds ieguldījumiem, kura līdzekļus *Cortes Generales* [Spānijas parlaments] sadala starp autonomajiem apgabaliem un nepieciešamības gadījumā starp provincēm."

Autonomijas noteikumi

7 Saskaņā ar Konstitūcijas 2. pantu, VIII nodaļas III sadaļu (no 143. līdz 158. pantam), kā arī pirmo papildu noteikumu un otro pārejas noteikumu Basku zeme ir autonoms apgabals, kas ietilpst Spānijas Karalistē. Basku zemes autonomo apgabalu regulē Basku zemes autonomijas noteikumi ("Estatuto de Autonomía del País Vasco"), kas ir pieņemti ar *Cortes Generales* 1979. gada 18. decembra pamatlikumu 3/1979 (*BOE* Nr. 306, 22.12.1979.; turpmāk tekstā — "Autonomijas noteikumi").

8 Basku zemes autonomo apgabalu veido trīs *Territorios Históricos* (vēsturiskās administratīvās teritorijas), kuras pašas veido *Municipios* (pašvaldības). Šī autonomā apgabala politiskā un institucionālā sistēma ietver divus dažādus līmeņus, tas ir, visai Basku zemei kopējās iestādes (autonomo valdību un parlamentu) un pašpārvaldes iestādes vai institūcijas, kurām *Territorios Históricos* ietvaros ir piešķirtas ierobežotas kompetences.

9 Autonomijas noteikumu 37. pants ir izteikts šādi:

"1. *Territorios Históricos* pašpārvaldes iestādes regulē katrai no tām noteikts tiesiskais režīms.

2. Šajos noteikumos ietvertie noteikumi negroza pašpārvaldes īpašā režīma raksturu vai kompetences, kuras paredz katras *Territorios Históricos* režīms.

3. Katrā ziņā tām piemīt ekskluzīva kompetence to attiecīgajās teritorijās šādās jomās:

a) to pašu iestāžu organizācija, kārtība un darbība;

b) to budžetu izstrāde un apstiprināšana;

c) teritorijas robežu noteikšana, pārsniedzot pašvaldības mērogu, bet nepārsniedzot provinces robežas;

d) provincēm un pašvaldībām piederošo īpašumu režīms gan publiskajā jomā, gan attiecībā uz īpašumu un pašvaldību;

e) pašvaldību vēlēšanu kārtība;

f) visas citas šajos noteikumos īpaši noteiktās vai tām nodotās kompetences.

4. Likumdošanas un izpildu vara to teritorijās tām piemīt arī jomās, kuras ir noteicis Basku parlaments."

10 Autonomijas noteikumu 40. pantā ir noteikts, ka, lai atbilstoši pildītu un finansētu šīs kompetences, Basku zemei "ir pašai savi autonomi finanšu līdzekļi".

11 Minēto noteikumu 41. pants ir izteikts šādi:

"1. Attiecības starp [Spānijas] valsti un Basku zemi nodokļu jautājumos regulē Finanšu nolīgumā (*Concierto Económico*) paredzētās tradicionālās pašpārvaldes iekārtas ietvaros vai ar nolīgumiem (*Convenios*).

2. Nolīgumā noteiktā iekārta ievēro un atbilst šādiem principiem un pamatiem:

a) *Territorios Históricos* kompetentās iestādes drīkst savā teritorijā uzturēt, izveidot un pārvaldīt nodokļu sistēmu, ievērojot [Spānijas] valsts nodokļu sistēmas vispārīgo uzbūvi, noteikumus, kas nodokļu koordinēšanas, saskaņošanas un sadarbības ar [Spānijas] valsti vajadzībām ietverti pašā Finanšu nolīgumā, un tos, ko Basku parlaments tamlīdzīgiem mērķiem pieņem autonomajā apgabalā. Nolīgums tiek apstiprināts ar likumu;

b) katrā *Territorio Histórico* visu nodokļu, izņemot muitas nodokļus un tos nodokļus, kurus iekasē ar nodokļu monopolu starpniecību, aprēķināšanu, administrēšanu, iekasēšanu, piedziņu un kontroli, veic attiecīgā *Diputación Foral* (pašpārvaldes padome), turklāt tas neskar sadarbību ar valsti un valsts īstenoto kontroli;

c) *Territorios Históricos* kompetentās iestādes pieņem attiecīgus lēmumus, lai sev piekrītošajā teritorijā piemērotu izņēmuma un pagaidu rakstura nodokļu tiesību normas, ko valsts nolemj piemērot visā teritorijā. To spēkā esamības termiņš atbilst valsts tiesību normu spēkā esamības termiņam;

d) Basku zemes maksājumu valstij veido kopēja kvota, kas ietver katras no šīm *Territorios Históricos* kvotas, lai segtu visus valsts izdevumus, ko neuzņemas autonomais apgabals;

e) lai noteiktu katras *Territorio Histórico* kvotu, kas kopā veido iepriekš minēto kopējo kvotu, tiek izveidota apvienota komisija, kurā ietilpst, no vienas puses, pa vienam pārstāvim no katras *Diputación Foral*, kā arī atbilstošs skaits Basku zemes valdības pārstāvju un, no otras puses, atbilstošs skaits valsts pārvaldes pārstāvju. Šādā veidā noteikto kvotu ar likumu apstiprina uz Finanšu nolīgumā paredzēto laiku, neskarot tā ikgadējo korekciju atbilstoši Finanšu nolīgumā paredzētajai procedūrai;

f) šī sistēma ir īstenojama saskaņā ar solidaritātes principu, uz ko atsaucas Konstitūcijas 138. un 156. pants."

Finanšu nolīgums

12 Finanšu nolīgums starp Basku zemes autonomo apgabalu un Spāniju ir apstiprināts ar 2002. gada 23. maija likumu Nr. 12/2002 (*Ley 12/2002 por la que se aprueba el Concierto Económico con la Comunidad Autónoma del Paìs Vasco*, *BOE* Nr. 124, 24.05.2002.; turpmāk tekstā — "Finanšu nolīgums").

13 Finanšu nolīguma 2.—4. pants ir izteikti šādi:

“2. pants. Vispārīgie principi

Pirmkārt. *Territorios Históricos* veidotā nodokļu sistēma ir jāveido, ievērojot šādus principus:

1. Solidaritātes ievērošana Konstitūcijā un Autonomijas noteikumos paredzētajā izpratnē.

2. Valsts vispārējās nodokļu struktūras ievērošana.

3. Koordinēšana, nodokļu saskaņošana un sadarbība ar valsti atbilstoši šī finanšu nolīguma noteikumiem.

4. Koordinēšana, nodokļu saskaņošana un papildu sadarbība starp *Territorios Históricos* iestādēm atbilstoši tiesību aktiem, ko šajā sakarā pieņem Basku parlaments.

5. Starptautisko līgumu un konvenciju ievērošana, kuras Spānija ir parakstījusi un ratificējusi vai kurām tā ir pievienojusies.

It īpaši ir jāievēro Spānijas Karalistes noslēgto konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu un tiesību aktu par Eiropas Savienības nodokļu saskaņošanu normas, turklāt ir jāizmaksā kompensācijas, kas izriet no šo konvenciju un tiesību aktu piemērošanas.

Otrkārt. Šī nolīguma tiesību normas ir interpretējamas atbilstoši Vispārējā nodokļu likuma noteikumiem par nodokļu tiesību normu interpretāciju.

3. pants. Nodokļu saskaņošana

Nodokļu tiesību izstrādē *Territorios Históricos*:

a) saskaņo terminoloģiju un jēdzienus ar Vispārējo nodokļu likumu, ievērojot šajā finanšu nolīgumā noteiktās īpatnības;

b) saglabā faktisko vispārējo nodokļu nastu, kas līdzvērtīga pārējā valsts daļā esošajai;

c) ievēro un garantē personu brīvu pārvietošanos un brīvību veikt uzņēmējdarbību, kā arī preču, kapitāla un pakalpojumu brīvu apriti visā Spānijas teritorijā, nepieļaujot nedz diskrimināciju, nedz uzņēmumu konkurences noteikumu pārkāpumus vai sagrozījumus līdzekļu piešķiršanā;

d) piemēro līdzīgu rūpniecības, kalnrūpniecības, tirdzniecības, pakalpojumu, brīvo un mākslinieciskо profesiju, lauksaimniecības, zvejsaimniecības un lopkopības klasifikāciju, kā visā valsts teritorijā, izņemot varbūtēju sīkāku šo darbību klasifikāciju.

4. pants. Sadarbības princips

Pirmkārt. *Territorios Históricos* kompetentās iestādes iepriekš, pirms to stāšanās spēkā, iesniedz valsts pārvaldes iestādēm tiesību aktu nodokļu jomā projektus.

Valsts pārvaldes iestādes līdzīgā veidā iesniedz attiecīgus projektus minētajām iestādēm.

Otrkārt. Valsts rada mehānismu, kas ļauj Basku zemes iestādēm līdzdarboties starptautiskās konvencijās, kas ietekmē šī nolīguma piemērošanu.

Treškārt. Īstenojot savas pilnvaras to nodokļu administrēšanas, kontroles un iekasēšanas jomā, valsts un *Territorios Históricos* nekavējoties un atbilstīgā veidā savstarpēji apmainās ar datiem un informāciju, ko tās uzskata par vajadzīgu labākai šo nodokļu iekasēšanai.

Abas nodokļu administrēšanas iestādes it īpaši:

a) izmanto savus datu apstrādes centrus, lai savstarpēji apmainītos ar informāciju, kuru tās uzskata par nepieciešamu. Šim nolūkam tiek nodrošināti visi savstarpējai komunikācijai vajadzīgie tehniskie līdzekļi. Katru gadu tiek izstrādāts kopīgs un saskaņots nodokļu informācijas apstrādes plāns;

b) kontroles dienesti sagatavo kopīgus kontroles plānus izvēlētiem saskaņotiem mērķiem, jomām un procedūrām, kā arī nodokļu maksātājiem, kas mainījuši savu dzīvesvietu, nodokļu pārskatāmībai pakļautiem uzņēmumiem un sabiedrībām, kurām sabiedrību ienākuma nodokli piemēro atkarībā no apgrozījuma." [Neoficiāls tulkojums]

14 Finanšu nolīguma 48.—60. pantā ir aplūkotas valsts un Basku zemes finanšu attiecības. Šī nolīguma 48.—50. pants ir izteikti šādi:

"48. pants. Vispārīgie principi

Finanšu attiecības starp valsti un Basku zemi ir jāveido saskaņā ar šādiem principiem:

Pirmkārt. Basku zemes iestāžu nodokļu un finanšu autonomija, lai attīstītu un īstenotu savas kompetences.

Otrkārt. Solidaritātes ievērošana Konstitūcijā un Autonomijas noteikumos noteiktajā izpratnē.

Treškārt. Koordinācija un sadarbība ar valsti budžeta stabilitātes jomā.

Ceturtkārt. Basku zemes līdzdalība to valsts izdevumu segšanā, ko nav uzņēmies autonomais apgabals, atbilstoši šajā finanšu nolīgumā noteiktam veidam.

Piektkārt. Kompetentajām Basku zemes iestādēm piemīt tādas pašas finanšu uzraudzības iespējas, kādas valsts nosaka vietējām pašvaldībām. Vienlaicīgi tas nenozīmē zemāku Basku zemes pašvaldību autonomijas līmeni par to, kāds ir kopējās sistēmas pašvaldībām.

49. pants. Kvota

Basku zemes maksājums valstij ir kopēja kvota, ko veido ikvienas no tās *Territorios Históricos* atbilstošo daļu maksājumi, lai segtu visus valsts izdevumus, ko neuzņemas Basku zemes autonomais apgabals.

50. pants. Kvotas piemērojamība laikā un precizēšana

Pirmkārt. Saskaņā ar šajā finanšu nolīgumā noteiktajiem vispārīgajiem principiem reizi piecos gados ar likumu, ko pēc saskaņošanas ar Apvienoto finanšu nolīguma komisiju, pieņem *Cortes Generales*, tiek noteikta kvotas aprēķina metodoloģija turpmākajiem pieciem gadiem un tiek apstiprināta pirmā gada kvota piecu gadu periodā.

Otrkārt. Pēc pirmā gada Apvienotā finanšu nolīguma komisija katru nākamo gadu precizē kvotu, piemērojot iepriekšējā punktā minētajā likumā apstiprināto metodoloģiju.

Treškārt. Piecgades likumā par kvotu var grozīt principus, uz ko balstīta šajā nolīgumā noteiktās kvotas aprēķina metodoloģija, ja to pamato metodoloģijas piemērošanas rezultātā radušies apstākļi un gūtā pieredze."

15 Finanšu nolīgumā ir paredzēta divu komisiju, kas izveidotas pēc paritātes principa, piedalīšanās. Atbilstoši tā 61. panta pirmajai daļai apvienoto komisiju veido, pirmkārt, katras *Territorio Historicó* valdības pārstāvis un tāds pats skaits Basku valdības pārstāvju un, otrkārt, tāds pats skaits valsts pārvaldes pārstāvju.

16 Finanšu nolīguma 62. pantā paredzēts, ka minētā apvienotā komisija it īpaši vienojas par grozījumiem šajā nolīgumā, sadarbības un koordinācijas saistībām budžeta stabilitātes jomā, kā arī par piecgades kvotu aprēķina metodoloģiju un noslēdz vienošanās, kuras jebkurā brīdī ir nepieciešamas nodokļu un finanšu jomā, lai minētā nolīguma normas tiktu piemērotas un īstenotas pareizi.

17 Finanšu nolīguma 63. pantā paredzēts Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisijas (*Comisión de Coordinación y Evaluación Normativa*) sastāvs, kuru veido četri valsts pārvaldes pārstāvji un četri Basku zemes autonomā apgabala pārstāvji. Pēdējos minētos nozīmē Basku valdība, trīs no tiem atbilstoši katras *Diputaciones Forales* priekšlikumam.

18 To kompetenču vidū, kuras Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisijai ir uzticētas Finanšu nolīguma 64. pantā, pirmām kārtām ir minēta nodokļu tiesiskā regulējuma saderības ar minēto nolīgumu novērtēšana, un tai ir jānotiek pirms tā publicēšanas. Šī nolīguma 64. panta a) punktā ir skaidri prasīts, lai šādā nolūkā tad, "ja tiesību normu projektu apmaiņas, kas paredzēta šī finanšu nolīguma 4. panta pirmajā punktā, gadījumā tiek formulēti apsvērumi par tajos ietvertajiem priekšlikumiem, jebkura pārstāvētā iestāde un administrācija varētu rakstveidā un pamatotā veidā lūgt sasaukt šo komisiju. Tā sanāk ne vēlāk kā piecpadsmit dienu laikā no sasaukšanas lūguma brīža, analizē piedāvātā tiesiskā regulējuma saderīgumu ar Finanšu nolīgumu un cenšas pirms attiecīgo tiesību normu publicēšanas panākt, lai iestādes un administrācijas vienojas par iespējamām domstarpībām par nodokļu tiesiskā regulējuma saturu."

2002. gada likums par kvotu 2002.—2006. gadam

19 Ar 2002. gada 23. maija likumu 12/2002 ir apstiprināta Basku zemes kvotas 2002.—2006. gadam aprēķina metodoloģija (*BOE* Nr. 124, 18636. lpp.; turpmāk tekstā — "2002. gada likums par kvotu"). Šī likuma 3.—7. pantā ir noteikts:

“3. pants. Bāzes gada kvotas aprēķins

2002.—2006. gada piecu gadu perioda bāzes gada faktisko kvotu nosaka, piemērojot koeficientu izdevumu kopējās summas aprēķinam, kurus nav uzņēmies autonomais apgabals, un veicot atbilstošas korekcijas un izlīdzinošos maksājumus turpmākajos pantos noteiktajā apmērā.

4. pants. Valsts izdevumi, ko neuzņemas autonomais apgabals

Pirmkārt. Par valsts izdevumiem, ko neuzņemas autonomais apgabals, uzskata tos izdevumus, kas ir saistīti ar kompetencēm, kuru izpildi vēl nav uzņēmies autonomais apgabals.

Otrkārt. Šo izdevumu kopējo summu aprēķina, no valsts budžeta izdevumu kopuma atskaitot visu budžeta dotāciju autonomajam apgabalam, kura valsts līmenī atbilst kompetencēm, ko uzņēmies autonomais apgabals, no pārskaitījuma spēkā stāšanās dienas, kas noteikta atbilstošajos karaļa dekrētos.

[..]

5. pants. Korekcijas

Pirmkārt. Neskarot 14. un 15. panta noteikumus, skaitļi, kas izriet no aprēķina, uz ko attiecas iepriekšējā panta ceturtā daļa, tiek precizēti saskaņā ar Finanšu nolīguma 55. pantu, lai pilnveidotu ieņēmumu no tiešajiem nodokļiem prognozi, kas attiecināmi uz Basku zemi un pārējo valsts teritoriju.

[..]

6. pants. Izlīdzinājums

Pirmkārt. No katrai *Territorio Histórico* piekrītošās kvotas tiek atskaitītas šādas pozīcijas:

a) nesaskaņoto nodokļu aprēķināmā daļa;

b) budžeta ieņēmumu, kas nav nodokļi, aprēķināmā daļa;

c) valsts budžeta deficīta aprēķināmā daļa.

[..]

7. pants. Aprēķina indekss

Aprēķina indekss, uz ko atsaucas 4. un 6. pants, un ko nosaka atbilstoši *Territorios Históricos* ieņēmumiem salīdzinājumā ar valsti, spēkā esošajā piecu gadu periodā ir 6,24 %." [Neoficiāls tulkojums]

20 Atbilstoši 2002. gada likuma par kvotu I pielikumam, ar kuru noteiktas pagaidu kvotas 2002. gadam Basku zemes autonomajam apgabalam, *Territorios Históricos* maksājamās summas sasniedz EUR 1 034 626 080.

Nodokļu tiesiskais regulējums pamata prāvā

21 Lietās C-428/06, C-429/06 un C-434/06 pamata prāvā iesniegtā prasība atcelt tiesību aktu attiecas uz 2005. gada 23. jūnija *Juntas Generales de Vizcaya* pašpārvaldes likumu 7/2005, ar kura 2. pantu ir grozīts 1996. gada 26. jūnija pašpārvaldes likums 3/1996 par sabiedrību ienākuma nodokli. Divas pirmās no šīm prasībām ir vērstas uz minētā 2. panta 4., 6., un 7. punkta atcelšanu, bet trešā prasība ir vērsta tikai uz šī paša panta 4. un 6. punkta atcelšanu.

22 Ar pašpārvaldes likuma 7/2005 2. panta 4. punktu ir grozīts pašpārvaldes likuma 3/1996 29. pants un noteikta "vispārēja 32,5 %" sabiedrību ienākuma nodokļa likme. Iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši valsts kopējai likumdošanai, proti, likuma par sabiedrību ienākuma nodokli konsolidētās redakcijas 28. panta 1. punktam, kas pieņemts ar 2004. gada 5. marta karaļa likumdošanas dekrētu, parastā sabiedrības ienākuma nodokļa likme ir 35 %.

23 Ar pašpārvaldes likuma 7/2005 2. panta 6. punktu ir grozīts pašpārvaldes likuma 3/1996 37. pants un paredzētas tiesības atskaitīt no nodokļa 10 % no investīcijām, kas ieguldītas materiālos nekustamos īpašumos un veltītas sabiedrības ekonomiskās ekspluatācijas attīstībai. Šī paša 2. panta 7. punktā ir grozīts pašpārvaldes likuma 3/1996 39. pants un paredzētas tāpat arī tiesības atskaitīt no nodokļa 10 % no saimnieciskā gada grāmatvedības bilances, ko var paredzēt "rezervei produktīvām investīcijām un/vai vides vai enerģijas ekonomijas saglabāšanas un uzlabošanas aktivitātēm". Iesniedzējtiesa precizē, ka šādas atskaitīšanas iespējas nav paredzētas Spānijas likumā par sabiedrību ienākuma nodokli.

24 Lietās C-430/06 un C-433/06 pamata prāvā iesniegtā prasība atcelt tiesību aktu ir vērsta uz 2005. gada 24. maija *Decreto Foral Normativo de Urgencia Fiscal 2/2005 del Consejo de Diputados de Álava* [Alavas pašpārvaldes padomes pašpārvaldes fiskālās neatliekamības likumdošanas dekrētu 2/2005], kuru 2005. gada 13. jūnijā ir apstiprinājis *Juntas Generales de Álava* [Alavas parlaments], ar kura vienīgā panta 4. un 5. punktu ir grozīti 1996. gada 5. jūlija pašpārvaldes likuma 24/1996 par sabiedrību ienākuma nodokli 29. un 37. pants. Apstrīdētās normas saturs minētajās prasībās ir tāds pats kā normai, par kuru ir runa pamata prasībā, sakarā ar kuru ir uzdots prejudiciāls jautājums lietā C-434/06.

25 Lietās C-431/06 un C-432/06 pamata prāvā iesniegtās prasības atcelt tiesību aktu, kas attiecas uz 2005. gada 24. maija *Decreto Foral 32/2005 de la Diputación foral de Guipúzcoa*, ar kura vienīgā panta 3. un 4. punktu ir grozīti 1996. gada 4. jūlija pašpārvaldes likuma 7/1996 par sabiedrību ienākuma nodokli 29. un 37. pants. Minētajās prasībās apstrīdētās normas saturs ir tāds pats kā normai, kura tiek aplūkota pamata prasībā, saistībā ar kuru ir uzdots prejudiciāls jautājums lietā C-434/06.

Pamata prāvas un prejudiciālie jautājumi

26 Šķiet, ka pamata lietās apstrīdētās tiesību normas ir pieņēmušas pašpārvaldes iestādes pēc tam, kad *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa] spriedumā, kas taisīts 2004. gada 9. decembrī par kasācijas sūdzību Nr. 7893/1999, pasludināja par pilnībā spēkā neesošām vairākas šo pašu iestāžu pieņemtās tiesību normas, pamatojoties uz to, ka, tā kā šie pasākumi var būt valsts atbalsts, par tiem bija jāpaziņo Eiropas Kopienu Komisijai saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu. Atbildētājas pamata prāvā Tiesai iesniegtajos rakstveida apsvērumos tomēr norāda, ka, tā kā *Tribunal Supremo* ir pieņēmusi lēmumu, neuzdodot Tiesai prejudiciālu jautājumu un citu iemeslu dēļ, par šo spriedumu *Tribunal Constitucional* [Konsitucionālajā tiesā] ir iesniegta "recurso de amparo".

27 Attiecībā uz prasību atcelt tiesību aktu pamata prāvā iesniedzējtiesa jautā, vai vispārēja rakstura nodokļu pasākumi, kas nepiešķir priekšrocības noteiktiem uzņēmumiem vai produktiem, ir jāuzskata par "selektīviem" un tiem jāpiemēro EKL 87. un 88. pantā noteiktais regulējums tikai tāpēc, ka tie attiecas tikai uz teritoriju, kura ietilpst valsts noteiktas daļas pašvaldības, kas ir autonoma nodokļu ziņā, kompetencē.

28 Tiesa šajā sakarā min Tiesas 2006. gada 6. septembra spriedumu lietā C-88/03 Portugāle/Komisija (Krājums, I-7115. lpp.) par *Région autonome des Açores* [Azoru autonomā reģiona] pieņemtajiem nodokļu pasākumiem un atsaucas uz trim institucionālās, procesuālās un ekonomiskās autonomijas nosacījumiem, kurus Tiesa ir precizējusi minētā sprieduma 67. punktā.

29 Pārbaudot, vai Basku zeme un *Territorios Históricos* atbilst šiem trim nosacījumiem, iesniedzējtiesa paskaidro, ka tai nav šaubu attiecībā uz institucionālās autonomijas pastāvēšanu.

30 Turpretim tā šaubās, vai Basku zemes formālā nodokļu tiesiskā regulējuma izstrādes procedūra atbilst procesuālās autonomijas kritērijam. Protams, centrālā valdība tieši neiejaucas šajā procedūrā, bet tās rīcībā ir nekoercitīvi, abpusēji un paritāri samierināšanas mehānismi, kas vērsti uz to, lai pēc tam, kad projekti ir kļuvuši zināmi, nodrošinātu to saderības ar pušu pieņemto Finanšu nolīgumu pārbaudi, lai nodrošinātu to apstiprinātā tiesiskā regulējuma atbilstību noteikumiem, par kuriem ir vienojusies centrālā un reģionālā pārvalde un kuriem ir likuma spēks. Jāpiebilst, ka, raugoties no autonomā nodokļu tiesiskā regulējuma un Basku administrācijas pienākuma, vajadzības gadījumā, "nosakot nodokļu likmes, ņemt vērā valsts intereses" mērķa viedokļa, Finanšu nolīguma 3. pantā ir noteiktas zināmas negatīvas robežas attiecībā uz kopējo faktisko nodokļu nastu, uz brīvu pārvietošanos un brīvību veikt uzņēmējdarbību, kā arī uz diskriminējošu seku neesamību. Tiesa var *a posteriori* pārbaudīt šīs robežas spēkā stājušajos nodokļu noteikumos, lai pārbaudītu to saderību ar iepriekš minētajiem noteikumiem vai vadlīnijām.

31 Attiecībā uz ekonomiskās autonomijas kritēriju iesniedzējtiesa šaubās, vai Basku zemes rīcībā, lai gan tā ir nodokļu ziņā kompetenta valsts noteikta daļa, tomēr ir pietiekama kompetence, lai atbilstu šim kritērijam. Šajā sakarā šī tiesa norāda, ka Basku zemes kompetences līmenis ir gan ļoti augsts salīdzinājumā ar citām reģionālās autonomijas Eiropā formām, tomēr to ierobežo valsts ekskluzīvo kompetenču esamība jomās, kuras ekonomiski ietekmē Basku zemi, kā, piemēram, monetārā sistēma, vispārējās plānošanas pamati un sadarbība, sociālā nodrošinājuma ekonomiskais režīms un publiskie būvdarbi sabiedrības interesēs citu, Konstitūcijas 149. pantā minēto, kompetenču vidū. Šī iemesla dēļ nošķirtu ekonomisku ietvaru pastāvēšana Basku zemes iekšienē ir jāuzskata par relatīvu un jāaplūko atkarībā no noteiktām tirgus vienotības vai ekonomiskās kārtības vienotības pamatprasībām, kuras būtiski ierobežo Spānijas autonomās pašvaldības atbilstoši *Tribunal Constitucional* judikatūrai (skat. it īpaši 1984. gada 19. oktobra spriedumu lietā Nr. 96/1984 un 2002. gada 25. aprīļa spriedumu lietā Nr. 96/2002).

32 Ņemot vērā šos apstākļus, *Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco* [Basku zemes autonomā apgabala Augstākā tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu, kurš ir identiski formulēts lietās C-428/06, C-429/06 un C-434/06):

"Vai [EK] līguma 87. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka *Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya* pieņemtajiem nodokļu pasākumiem, ar kuriem jaunā redakcijā izteikts sabiedrību ienākuma nodokļa noteikumu 29. panta 1. punkta a) apakšpunkts, 37. un 39. pants un kas piemērojami šīs ar autonomiju apveltītās valsts daļas teritorijā, piemīt selektivitāte, kuras dēļ tie uzskatāmi par minētajā tiesību normā paredzēto valsts atbalstu un tādēļ ir iepriekš jāpaziņo Komisijai saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu, tāpēc, ka tajos noteikta par Spānijas valsts likumā noteikto vispārējo likmi zemāka nodokļa likme un paredzētas valsts nodokļu tiesību sistēmā neparedzētas nodokļa atlaides?"

33 Lietās C-430/06—C-433/06 uzdotais prejudiciālais jautājums ir tāds pats kā iepriekšējā punktā minētais, bet tas attiecas uz attiecīgajiem *Álava* un *Guipúzcoa* pašpārvaldes likumiem.

34 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 30. novembra rīkojumu lietas no C-428/06 līdz C-434/06 ir apvienotas rakstveida, mutvārdu procesā un galīgā sprieduma taisīšanai.

Par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pieņemamību

Tiesai iesniegtie apsvērumi

35 *Comunidad Autónoma de La Rioja* apgalvo, ka lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu nav pieņemami, jo atbilde uz uzdoto jautājumu iesniedzējtiesai nav nepieciešama sprieduma taisīšanai. Tiešām, ar 2005. gada 14. novembra rīkojumu, kas apstiprināts ar vēlāku 2006. gada 17. marta rīkojumu, kuri abi ir izdoti *Tribunal Supremo* 2004. gada 9. decembra sprieduma izpildes procedūras ietvaros (izpilde Nr. 3753/96-1), *Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco* jau bija atcēlusi dažas pamata prāvā apstrīdētās tiesību normas, proti, dažādu grozīto pašpārvaldes likumu 29. pantu attiecībā uz sabiedrību ienākuma nodokļa likmi un pašpārvaldes likuma 3/1996 39. pantu, uzskatot, ka šīs tiesību normas ir pretējas minētajam spriedumam un ka tās ir pieņemtas, lai kavētu tā izpildi. Šobrīd šie divi iepriekš minētie rīkojumi ir kasācijas sūdzības priekšmets.

36 Ar 2008. gada 23. janvāra vēstuli *Comunidad Autónoma de La Rioja* tomēr norādīja Tiesai, ka tā atsauc savu lūgumu atzīt par nepieņemamiem lūgumus sniegt prejudiciālu nolēmumu.

37 *UGT-Rioja* apgalvo arī, ka minētie lūgumi nav pieņemami, jo nepastāv ne mazākās šaubas par to, ka pamata prāvā aplūkotie nodokļu pasākumi ir valsts atbalsts. Tā šajā sakarā atsaucas uz *Tribunal Supremo* spriedumu un dažiem Komisijas lēmumiem par *Territorios Históricos* pieņemtajiem nodokļu noteikumiem, kuri ir analogi minētajiem pasākumiem.

38 *Confebask* apgalvo arī, ka lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu nebija vajadzīgi, jo iepriekš minētais spriedums lietā Portugāle/Komisija ir ļoti skaidrs un nav šaubu, ka pamata prāvā aplūkojamie nodokļu pasākumi nav valsts atbalsts.

Tiesas vērtējums

39 Gan no EKL 234. panta teksta, gan no tā sistēmas izriet, ka prejudiciāla nolēmuma procedūras priekšnoteikums ir tas, ka valsts tiesa tiešām izskata strīdu, kura izlemšanai tai ir jāpieņem lēmums, kuram var ņemt vērā Tiesas spriedumu sakarā ar prejudiciālo jautājumu (šajā sakarā skat. 1995. gada 15. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no C-422/93 līdz C-424/93 *Zabala Erasun* u.c., *Recueil*, I-1567. lpp., 28. punkts; 1998. gada 12. marta spriedumu lietā C-314/96 *Djabali*, *Recueil*, I-1149. lpp., 18. punkts, un 2005. gada 20. janvāra spriedumu lietā C-225/02 *García Blanco*, Krājums, I-523. lpp., 27. punkts).

40 Tā kā pamata prāvas pastāvēšana ir nosacījums Tiesas kompetencei, tā var to pārbaudīt pēc savas iniciatīvas. No tā izriet, ka lūguma atzīt par nepieņemamu prejudiciālu jautājumu atsaukšana, ko izdarīja *Comunidad Autónoma de La Rioja*, neietekmē šo pārbaudi.

41 Šajā gadījumā no neviena Tiesā iesniegtā pierādījuma neizriet ne tas, ka pēc dažu pamata prāvā apstrīdēto tiesību normu atcelšanas pamata prāvām vairāk nebūtu priekšmeta, ne ka atbilde uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu vairāk nebūtu vajadzīga iesniedzējtiesai sprieduma taisīšanai lietās, kuras tā izskata.

42 Attiecībā uz apgalvoto atbildes uz uzdoto jautājumu skaidrību ir jāatgādina, ka, ja atbilde uz prejudiciālo jautājumu var tikt skaidri izsecināta no judikatūras vai ja tā

nerada saprātīgas šaubas, pirmkārt, tiesai, kuras nolēmumus nevar pārsūdzēt tiesā noteiktos apstākļos, nav jāuzdod prejudiciāls jautājums (šajā sakarā skat. 1982. gada 6. oktobra spriedumu lietā 283/81 *Cilfit* u.c., *Recueil*, 3415. lpp., 14. un 16.—20. punkts) un, otrkārt, Tiesa var lemt, izdodot pamatotu rīkojumu saskaņā ar tās reglamenta 104. panta 3. punktu.

43 Tomēr šie apstākļi nekādā ziņā neaizliedz valsts tiesai uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Cilfit* u.c., 15. punkts) un to sekas nav tādas, ka Tiesa kļūst nekompetenta lemt par šādu jautājumu.

44 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka *UGT-Rioja* nešaubās par to, ka pamata prāvā aplūkojamie nodokļu pasākumi ir valsts atbalsts, lai gan *Confebask* nav šaubu, ka šie pasākumi nav šāds atbalsts. Šis minēto nodokļu pasākumu pretrunīgais vērtējums, ņemot vērā EK līguma normas, ir pietiekams, lai pierādītu nepieciešamību atbildēt uz lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Par prejudiciālo jautājumu

45 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai EKL 87. pana 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi nodokļu pasākumi, kā pamata prāvā aplūkotie, kurus ir pieņēmušas valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes, ir jāuzskata par selektīviem pasākumiem un tātad par valsts atbalstu šīs tiesību normas nozīmē tikai tāpēc, ka tie nav piemērojami visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

46 Kā Tiesa ir norādījusi iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisijas 56. punktā, lai novērtētu pasākuma selektivitāti, ir jāpārbauda, vai attiecīgās tiesiskās iekārtas ietvaros minētais pasākums ir priekšrocība dažiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar citiem, kuri atrodas faktiski un juridiski līdzīgā situācijā.

47 Šajā sakarā par atskaites punktu nav obligāti jānosaka attiecīgās dalībvalsts teritorijas robežas, jo pasākums, ar kuru tiek piešķirtas priekšrocības tikai daļai valsts teritorijas, tikai šī iemesla dēļ nav uzskatāms par selektīvu EKL 87. panta 1. punkta nozīmē (iepriekš minētais spriedums lietā Portugāle/Komisija, 57. punkts).

48 Nevar izslēgt, ka valsts noteiktai daļai ir tiesisks un faktisks statuss, kas to padara pietiekami autonomu salīdzinājumā ar dalībvalsts centrālo valdību, lai šai valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei, tai pieņemot lēmumus, un nevis centrālajai valdībai būtu noteicoša loma veidojot politisko un ekonomisku vidi, kurā darbojas uzņēmumi (iepriekš minētais spriedums lietā Portugāle/Komisija, 58. punkts).

49 Tiesa iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 65. punktā ir minējusi situāciju, kurā reģionālā vai vietējā iestāde, īstenojot pilnvaras, kas ir pietiekami neatkarīgas no centrālās varas, nosaka nodokļa likmi, kura ir mazāka par valsts likmi un kura ir piemērojama tikai tiem uzņēmumiem, kas atrodas tās kompetencē esošajā teritorijā.

50 Pēdējā minētajā situācijā atbilstošais tiesiskais regulējums, lai novērtētu nodokļu pasākuma selektivitāti, var attiekties tikai uz attiecīgo ģeogrāfisko zonu, ja valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei, it īpaši tās statusa un pilnvaru dēļ, ir noteicoša loma, veidojot politisku un ekonomisku vidi, kurā darbojas uzņēmumi, kas atrodas tās kompetencē esošajā teritorijā (iepriekš minētais spriedums lietā Portugāle/Komisija, 66. punkts).

51 Lai reģionālas vai lokālas iestādes pieņemtu lēmumu varētu uzskatīt par tādu, kas pieņemts, īstenojot pietiekami autonomas šīs iestādes pilnvaras, vispirms tai konstitucionālā līmenī ir jābūt piešķirtam politiskam un administratīvam statusam, kas būtu nošķirts no centrālās valdības. Turklāt lēmumam ir jābūt pieņemtam, centrālajai valdībai nevarot tieši ietekmēt tā saturu. Visbeidzot valsts nodokļu likmes, kura piemērojama uzņēmumiem, kas atrodas reģionā, samazināšanas finansiālās sekas nedrīkst tikt kompensētas ar citu reģionu vai centrālās valdības palīdzību vai subsīdijām (iepriekš minētais spriedums lietā Portugāle/Komisija, 67. punkts). Šie trīs nosacījumi kopīgi tiek uzskatīti par institucionālās, procesuālās, kā arī ekonomiskās un finanšu autonomijas kritērijiem.

52 Iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 68. punktā Tiesa nosprieda, ka politiska un nodokļu autonomija no centrālās valdības, kas ir pietiekama attiecībā uz Kopienu tiesību normu par valsts atbalstu piemērošanu, paredz ne tikai to, ka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde ir kompetenta pieņemt tās kompetencē esošā teritorijā nodokļu likmes samazināšanas pasākumus neatkarīgi no jebkādiem ar centrālās valsts rīcību saistītiem apsvērumiem, bet arī, ka tā turklāt uzņemas šāda pasākuma politiskās un finansiālās sekas.

Par iepriekšēja nosacījuma neesamību

53 Pretēji Komisijas apgalvotajam iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 58. un 66. punkts neievieš nekādu iepriekšēju nosacījumu šī paša sprieduma 67. punktā precizēto trīs nosacījumu īstenošanai.

54 Pats minētā sprieduma 58. punkta teksts neatstāj nekādas šaubas šajā sakarā. Tiesa tajā norāda, ka nav izslēgts, ka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde ir pietiekami

autonoma no centrālās valdības, lai tai būtu galvenā loma, veidojot politisku un ekonomisku vidi, kurā darbojas uzņēmumi.

55 Citiem vārdiem sakot, ja valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde ir pietiekami autonoma, tas ir, ja tai ir autonomija no institucionālā, procesuālā un ekonomiskā viedokļa, tai ir būtiska loma, veidojot politisko un ekonomisko vidi, kurā darbojas uzņēmumi, kas atrodas tās kompetencē esošajā teritorijā. Šī nozīmīgā loma ir autonomijas sekas un nevis tās iepriekšējs nosacījums.

56 Iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 66. punktā ir izteikta arī šī ideja par sekām, jo Tiesa tajā ir minējusi gadījumu, kurā valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei, "it īpaši tās statusa un pilnvaru dēļ", ir būtiska loma, veidojot politisko un ekonomisko vidi, kurā darbojas uzņēmumi, kas atrodas tās kompetencē esošajā teritorijā.

57 Šajā 66. punktā ir pietiekami izskaidrots šī paša sprieduma 67. punkts, kurā ir aprakstīti kritēriji, kuriem ir jāatbilst lēmumam, lai to uzskatītu par pieņemtu, īstenojot pietiekami autonomas pilnvaras, tas ir, tādos apstākļos, kā minētajā 66. punktā norādītajos.

58 Šo Tiesas iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 54.—68. punktā izvērstā principa interpretāciju apstiprina Tiesas veiktā pārbaude tajā pašā spriedumā. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Tiesa šī paša sprieduma 70. punktā pārbaudīja institucionālās autonomijas un procesuālās autonomijas kritērijus un 71.—76. punktā — ekonomiskās autonomijas kritērijus.

59 Kā to ģenerāladvokāte ir norādījusi secinājumu 70. punktā, tomēr no Tiesas izdarītās pārbaudes nekādā ziņā neizriet, ka tā būtu pārbaudījusi, vai ir izpildīts iepriekšējais nosacījums, kura eksistenci apgalvo Komisija.

60 No minētā izriet, ka vienīgie nosacījumi, kas ir jāizpilda, lai teritoriju, uz kuru attiecas valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes kompetence, uzskatītu par atskaites punktu vērtējumam, vai šī iestādes pieņemtajam lēmumam ir selektīvs raksturs, ir institucionālās autonomijas, procesuālās autonomijas, kā arī ekonomiskas un finanšu autonomijas nosacījumi, kas precizēti iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punktā.

Par valsts noteikto daļu, kas jāņem vērā

Tiesai iesniegtie apsvērumi

61 Lai pārbaudītu, vai pamata prāvā aplūkotos pasākumus ir pieņēmusi "pietiekami autonoma" valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde, iepriekš ir jānosaka, kura valsts noteiktā daļa ir jāņem vērā.

62 Ja katrā lietā no C-428/06 līdz C-434/06 uzdotais prejudiciālais jautājums attiecas uz konkrētas *Territorio Histórico* pieņemtajiem nodokļu pasākumiem, ir svarīgi atgādināt, ka, argumentācijā paskaidrojot iemeslus, kuru dēļ ir jāsniedz atbilde uz šādu jautājumu, iesniedzējtiesa min gan Basku zemes autonomo apgabalu, gan *Territorios Históricos*.

63 Tiesā *Comunidad Autónoma de La Rioja*, *la Comunidad Autónoma de Castilla y León*, kā arī Komisija apgalvo, ka jāaplūko tikai *Territorios Históricos*, jo šīs valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes ir pieņēmušas pamata prāvā aplūkojamos pasākumus. Šajā sakarā tās uzsver, ka šo valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāžu

kompetence ir ierobežota, tām nav autonomijas un tātad apstrīdētās pašpārvaldes normas ir selektīva rakstura.

64 Tāpat kā iesniedzējtiesa, pašpārvaldes iestādes un Spānijas valdība, lai apzīmētu to pašu valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādi, atsaucas te uz *Territorios Históricos*, te uz Basku zemes autonomo apgabalu, atkarībā no tā, vai runa ir par kompetento iestādi nodokļu jomā vai citās jomās.

Tiesas atbilde

65 Kā tas izriet no šajā spriedumā aplūkotā valsts tiesiskā regulējuma, Spānijas Karalistes institucionālā sistēma ir īpaši sarežģīta. Jānorāda, ka Tiesa nav kompetenta interpretēt valsts tiesību normas. EKL 87. panta 1. punkta interpretācija tomēr prasa noteikt valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādi, kura ir jāņem vērā, novērtējot nodokļu pasākuma selektīvo raksturu.

66 Basku zemes autonomo apgabalu veido trīs provinces — Alava, Biskaja un Gipuzkoa. Šo provinču robežas sakrīt ar *Territorios Históricos* robežām — valsts noteiktām daļām, kam piemīt senas tiesības, dēvētas par "fueros", kuras tām ļauj prasīt un ievākt nodokļus. Turpretim daudzas citas kompetences, it īpaši ekonomikas jomā, īsteno autonomais apgabals.

67 Šķiet, ka nerodas nopietnas šaubas par to, ka pašām *Territorios Históricos* nav pietiekamas autonomijas iepriekšminētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. un 68. punktā minēto kritēriju nozīmē. Politiskas un nodokļu autonomijas pastāvēšana

prasa, lai valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde uzņemtos nodokļa samazinājuma pasākuma politiskās un finanšu sekas. Tas tā nav, ja valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde neuzņemas budžeta vadību, tas ir, tā nepārvalda ne ienākumus, ne izdevumus. Šķiet, ka šādā situācijā atrodas *Territorios Históricos*, kuras ir kompetentas tikai nodokļu jomā, pārējās kompetences piekrīt Basku zemes autonomajam apgabalam.

68 Tomēr nešķiet, ka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes autonomijas kritēriju analīzei būtu vajadzīgs ņemt vērā tikai *Territorios Históricos* vai, tieši otrādi, tikai Basku zemes autonomo apgabalu.

69 No Tiesā iesniegtajiem paskaidrojumiem tik tiešām izriet, ka vēsturisku iemeslu dēļ ģeogrāfiskā teritorijā, kura atbilst vienlaikus *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomajam apgabalam, īstenotās kompetences ir organizētas, nošķirot kompetences nodokļu jomā, kas uzticētas *Territorios Históricos*, un kompetences ekonomikas jomā, kas uzticētas autonomajam apgabalam.

70 Lai novērstu neloģisku situāciju rašanos, šī kompetenču sadale prasa ciešu dažādu valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāžu sadarbību.

71 Tādējādi Autonomijas noteikumos ir aplūkotas Basku zemes autonomā apgabala kompetences, bet to 41. panta 2. punktā ir arī precizēti pamatprincipi, kas ir jāievēro pašpārvaldes iestādēm un kas ir plašāk aplūkoti Finanšu nolīgumā.

72 Šis finanšu nolīgums, kas ir apstiprināts ar likumu, ir noslēgts starp Basku zemes autonomo apgabalu un Spānijas valsti. Tomēr tas neattiecas tikai uz autonomā

apgabala kompetencēm, bet tajā ir ietvertas arī daudzas tiesību normas, kas attiecas uz *Territorios Históricos*, kuras ir kompetentas daudzās nodokļu jomās.

73 Labu Finanšu nolīguma izpildi kontrolē apvienotā komisija. Atbilstoši šī nolīguma 61. punkta pirmajai daļai šo komisiju veido, pirmkārt, katras teritoriālās valdības pārstāvis un tāds pats Basku zemes valdības pārstāvju skaits un, otrkārt, tāds pats skaits valsts pārvaldes pārstāvju.

74 Turklāt Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisijas sastāvs apliecina ciešu sadarbību starp *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomo apgabalu. Atbilstoši Finanšu nolīguma 63. pantam šo komisiju veido četri valsts pārvaldes pārstāvji un četri autonomā apgabala pārstāvji, kurus nozīmē Basku valdība, trīs no tiem tiek iecelti pēc *Diputaciones Forales* priekšlikuma.

75 Tātad vienlaikus ir jāņem vērā gan *Territorios Históricos*, gan Basku zemes autonomais apgabals, lai noteiktu, vai valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei, kuru veido gan šīs *Territorios Históricos*, gan šis apgabals, ir pietiekama autonomija, lai, pamatojoties uz to, novērtētu *Territorios Históricos* pieņemtā pasākuma selektivitāti.

Par pārbaudes tiesā atbilstību

76 Pirms pārbaudīt, vai pamata lietās ir izpildīti trīs iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punktā nosauktie autonomijas kritēriji, ir jāprecizē arī, kādā mērā ir jāņem vērā pārbaude valsts tiesās. Daži pamata lietas dalībnieki, kas ir izteikuši apsvērumus, ir apgalvojuši, ka pašpārvaldes tiesību normām ir administratīvu noteikumu statuss un to likumību var pārbaudīt administratīvās tiesas, kas ietekmētu *Territorios Históricos* procesuālo autonomiju. Turpretim pārējie lietas dalībnieki uzskata, ka šī pārbaude nav atbilstoša, lai vērtētu autonomijas kritērijus.

77 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši EKL 234. pantam Tiesa nav kompetenta piemērot Kopienu tiesības, bet tikai interpretēt vai novērtēt to spēkā esamību.

78 Tātad nav jāuzdod jautājums, vai pamata lietās aplūkotās pašpārvaldes tiesību normas ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, bet gan jāinterpretē šīs normas, lai pārbaudītu, vai tāds tiesiskais regulējums, kā *Territorios Históricos* tās kompetences ietvaros pieņemtās pašpārvaldes tiesību normas, var tikt uzskatīts par vispārpiemērojamām tiesību normām valsts atbalsta jēdziena nozīmē, kāda izriet no šīs tiesību normas, vai arī šīm normām ir selektīvs raksturs.

79 Šķiet, ka *Territorios Históricos* kompetenču robežas ir noteiktas konstitūcijā un citās tiesību normās, kā, piemēram, Autonomijas noteikumos un Finanšu nolīgumā. Šajā sakarā ir jāņem vērā šīs tiesību normas, kuras valsts tiesas ir interpretējušas un kuru ievērošanu tās nodrošina. Tiešām pārbaude tiesā nav atbilstoša, lai pārbaudītu autonomijas pastāvēšanu, bet gan tādi ir parametri, kurus šī tiesa izmanto, lai veiktu šo pārbaudi.

80 Likumības kontroles funkcija ir likt ievērot iepriekš noteiktās dažādo varu, iestāžu vai valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāžu kompetenču robežas, bet nevis noteikt šīs robežas. Kā to Spānijas valdība apgalvoja tiesas sēdē, pārbaudes tiesā pastāvēšana ir raksturīga tiesiskai valstij.

81 Dalībvalsts tiesu judikatūra ir nozīmīga, lai noteiktu valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes kompetences robežas, tāpēc, ka tiesas interpretācija ir dabiska tiesību normu, kas nosaka kompetences, sastāvdaļa. Tomēr tiesas nolēmums vienīgi interpretē normu, kas nosaka šādas valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes kompetenču robežas, bet tas būtībā neietekmē šo kompetenču īstenošanu šo robežu ietvaros.

82 No minētā izriet, ka valsts tiesu interpretētās tiesību normas nosaka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes kompetenču robežas, un tās ir jāņem vērā, lai pārbaudītu, vai tai ir paredzēta pietiekama autonomija.

83 Rezultātā nevar pareizi secināt, ka valsts noteiktai daļai nav autonomijas tikai tādēļ, ka tās pieņemtie akti tiek pārbaudīti tiesā.

Par trim autonomijas kritērijiem

Par institucionālās autonomijas kritēriju

— Tiesai iesniegtie apsvērumi

84 Pašpārvaldes iestādes, *Confebask*, kā arī Apvienotās Karalistes valdība piekrīt iesniedzējtiesas veiktajai analīzei attiecībā uz institucionālo autonomiju. Turklāt Spānijas valdība uzskata, ka pirmais nosacījums ir izpildīts.

85 *Comunidad Autónoma de Castilla y León* apgalvo, ka *Territorios Históricos* nav pilnīgas institucionālas autonomijas, jo tām ir jāpiedalās Spānijas valsts izmaksu segšanā. *Comunidad Autónoma de La Rioja* atgādina, ka ir jānošķir pašpārvaldes iestādes, kas ir pieņēmušas pamata prāvā aplūkotos nodokļu pasākumus, un Basku zemes autonomo apgabalu. Pēdējam, tāpat ka citiem autonomajiem apgabaliem, ir jāīsteno kompetence, kuru tam ir uzticējusi valsts atbilstoši valsts ekonomikas politikas vai vispārējās ekonomikas organizācijas mērķiem, kurus tā ir definējusi, bet šīm apgabala iestādēm nav kompetences ekonomikas jomā. Vēl jo vairāk, nekonstatējot institucionālas autonomijas pastāvēšanu, Komisija norāda arī uz pašpārvaldes iestāžu ierobežotajām kompetencēm, kuras darbojas būtībā kā nodokļu savācējs pārējās administrācijas labā.

— Tiesas atbilde

86 Ciktāl tas ir nepieciešams, turpinājumā ir norādīti izteiktie atšķirīgie apgalvojumi. Tomēr, kā tas jau ir norādīts šī sprieduma 75. punktā, ir jāņem vērā valsts noteikta daļa, kuru vienlaikus veido *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomais apgabals.

87 Šajā sakarā no Konstitūcijas, Autonomijas noteikumiem un Finanšu nolīguma izriet, ka tādas valsts noteiktas daļas, kā *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomais apgabals, atbilst institucionālas autonomijas kritērijam, jo tām piemīt politisks un administratīvs statuss, kas atšķiras no centrālas valdības statusa.

Par procesuālās autonomijas kritēriju

— Tiesā iesniegtie apsvērumi

88 *Comunidad Autónoma de La Rioja* un *Comunidad Autónoma de Castilla y León*, kā arī Komisija uzsver, ka pašpārvaldes iestādes ir ierobežotas to kompetenču īstenošanā attiecībā gan pret centrālo valsti, gan pret Basku zemes autonomo apgabalu un savā starpā. Šajā sakarā pastāv iepriekšēja kontrole saskaņā ar sadarbības ar valsti principu. *Comunidad Autónoma de Castilla y León* uzsver Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisijas nozīmi, kura ir aplūkota Finanšu nolīguma 63. un 64. pantā.

89 Šie pamata lietas dalībnieki apgalvo arī, ka pašpārvaldes iestādēm ir jāievēro daudzi konstitucionālie un citi principi, ko pārbauda administratīvās tiesas. Šie principi ir nozīmīgas materiālās šo iestāžu pilnvaru robežas. Šāds gadījums būtu solidaritātes princips, kuram veltīts Konstitūcijas 138. pants, nodokļu saskaņošanas princips, kura prasības ir noteiktas Finanšu nolīguma 3. pantā, kā arī vienlīdzības princips, kas tieši izteikts Konstitūcijas 31. pantā, un tirgus vienotība.

90 Pašpārvaldes iestādes un *Confebask* norāda, ka valsts neiejaucas pašpārvaldes tiesību normu pieņemšanā. Pastāv savstarpējas paziņošanas mehānisms, bet tam ir tikai informatīvs raksturs. Pat tad, ja Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisija pieņem negatīvu lēmumu, tas nav šķērslis, lai pieņemtās pašpārvaldes tiesību normas, kuras var tikt apstrīdētas tikai valsts tiesās, stātos spēkā.

91 Apvienotās Karalistes valdība, tāpat kā Itālijas valdība, uzskata, ka sadarbības pasākumi ir saderīgi ar procesuālās autonomijas atzīšanu. Tā uzskata, ka fakts ir tas, ka reģionāla nodokļu pasākuma pieņemšana neprasa valsts piekrišanu un ka tās rīcībā nav pilnvaru izteikt veto šim pasākumam vai atcelt atbilstošo reģionālo iestāžu lēmumu.

92 *Confebask* izmanto kā argumentu atšķirību starp formulējumiem ģenerāladvokāta Hēlhuda [*Geelhoed*] secinājumos lietā, kurā ir taisīts iepriekšminētais spriedums lietā Portugāle/Komisija, un paša sprieduma tekstu, lai pamatotu to, ka, pārbaudot procesuālās autonomijas kritēriju, nav īpašas nozīmes tam, ka vietējai iestādei ir jāņem vērā valsts intereses. Minēto secinājumu 54. punktā ir teikts, ka "[..] lēmums ir jāpieņem vietējās pārvaldes iestādei saskaņā ar procedūru, kurā centrālajai valdībai nav nekādu tiesību tieši iejaukties nodokļu likmes noteikšanas procesā un kurā vietējās pārvaldes iestādei, nosakot nodokļa likmi, nav pienākuma ievērot centrālās valsts intereses". Turpretim sprieduma 67. punktā Tiesa nav apstiprinājusi iepriekš minētās frāzes beigu daļu, jo tā ir tikai norādījusi, ka pasākumam ir jābūt pieņemtam "tā, ka centrālā valdība tiešā veidā nevar ietekmēt tā saturu".

93 Pretēji *Confebask* Komisija apgalvo, ka ir svarīgi ņemt vērā valsts intereses. Atbilstoši šai situācijai procesuālās autonomijas nosacījums nav izpildīts, ja valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei ir procesuāls pienākums konsultēties ar centrālo valdību un/vai materiāls pienākums ņemt vērā šo lēmumu sekas visā teritorijā, piemēram, lai ievērotu vienlīdzības, solidaritātes vai vienādas nodokļu nastas principus.

94 Šajā sakarā Komisija pamatojas uz iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 68. punkta pēdējo teikumu, saskaņā ar kuru valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei ir jābūt nodokļu kompetencei "neatkarīgi no jebkādiem ar centrālās valsts rīcību saistītiem apsvērumiem", šis precizējums ir jāievēro, interpretējot šī paša sprieduma 67. punktā noteikto otro nosacījumu, tas ir, to nosacījumu, saskaņā ar kuru valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes pieņemtam lēmumam jātiek pieņemtam "tā, ka centrālā valdība tiešā veidā nevar ietekmēt tā saturu".

— Tiesas atbilde

95 Kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punkta, valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes lēmums ir pieņemts, īstenojot pietiekami autonomas pilnvaras, ja centrālā valdība tiešā veidā nevar ietekmēt tā saturu.

96 Šāda procesuāla autonomija neizslēdz, ka sadarbības procedūra tiek īstenota, lai novērstu konfliktus, lai gan, noslēdzoties šai procedūrai, galējo lēmumu pieņem valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde un nevis centrālā valdība.

97 Šajā sakarā no Finanšu nolīguma 4. panta 1. punkta izriet, ka pašpārvaldes iestādes paziņo valsts administrācijai pašpārvaldes tiesību normu projektus nodokļu jomā un ka šī pārvalde tāpat paziņo šīm pašām iestādēm.

98 Saskaņā ar šī nolīguma 64. pantu, Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisija, kuras pusi veido valsts pārvaldes pārstāvji un otru pusi — Basku zemes autonomā apgabala pārstāvji, var pārbaudīt pašpārvaldes tiesību normu projektus un sarunu ceļā mēģināt novērst iespējamās atšķirības no nodokļu tiesiskā regulējuma, kas piemērojams pārējā Spānijas teritorijā.

99 Kā pamatoti ģenerāladvokāte norāda secinājumu 87. punktā, no Finanšu nolīguma neizriet, ka tad, ja minētajā komisijā nav panākta vienošanās, centrālā valdība varētu likt pieņemt noteikta satura tiesību normu.

100 Cita starpā ir jāatgādina, ka Tiesiskā regulējuma saskaņošanas un novērtējuma komisija var pārbaudīt ne tikai pašpārvaldes tiesību normu projektus, bet arī valsts pārvaldes iesniegtos projektus. Šī iespēja pietiekami parāda, ka minētā komisija ir tikai konsultatīva un samierināšanas iestāde, un nevis mehānisms, ar kura starpniecību centrālā valdība pieņem pati savu lēmumu gadījumā, ja pašpārvaldes tiesību normu projekts neatbilst Spānijas valsts tiesiskajam regulējumam nodokļu jomā.

101 Attiecībā uz dažādiem *Comunidad Autónoma de La Rioja*, *la Comunidad Autónoma de Castilla y León* un Komisijas minētajiem principiem nešķiet, ka tie ietekmētu *Territorios Históricos* lēmumu pieņemšanas autonomiju, bet gan drīzāk, ka tie definē tās robežas.

102 Solidaritātes princips, kas definēts Konstitūcijas 138. pantā un saskaņā ar kuru "valsts garantē efektīvu solidaritātes principa īstenošanu, kas noteikts Konstitūcijas 2. pantā, rūpējoties par atbilstīga un taisnīga ekonomiskā līdzsvara nodrošināšanu starp dažādām valsts teritorijas daļām [..]", šķiet, neietekmē *Territorios Históricos* procesuālo autonomiju.

103 Paredzot, ka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei, pieņemot nodokļu tiesību normas, ir jāņem vērā dažādu teritoriju ekonomiskā līdzsvara apsvērumi, ir noteiktas šīs valsts noteiktās daļas pārvaldes iestādes kompetences robežas, pat tad, ja jēdzieni, kas izmantoti, lai noteiktu šīs robežas, kā, piemēram, ekonomikas līdzsvara jēdziens, ir, iespējams, tuvāk paskaidroti, tos interpretējot, pārbaudes tiesā ietvaros.

104 Tomēr, kā tas noteikts šī sprieduma 81. punktā, tas, ka, pieņemot lēmumu, ir jāievēro iepriekš noteiktas robežas, būtībā nenozīmē, ka tas ietekmē iestādes, kas pieņem lēmumu, autonomiju lēmumu pieņemšanā.

105 Attiecībā uz nodokļu saskaņošanas principu, kas noteikts Finanšu nolīguma 3. pantā, it īpaši ir jāīsteno "faktiskā vispārējo nodokļu nasta, kas līdzvērtīga pārējā valsts daļā esošajai", un jāievēro un jāgarantē "personu brīva pārvietošanās un brīvība veikt uzņēmējdarbību, kā arī preču, kapitāla un pakalpojumu brīva aprite visā Spānijas teritorijā, nepieļaujot nedz diskrimināciju, nedz uzņēmumu konkurences noteikumu pārkāpumus vai sagrozījumus līdzekļu piešķiršanā".

106 No šī principa, šķiet, izriet, ka *Territorios Históricos* nav piešķirta plaša apjoma kompetence attiecībā uz vispārējo nodokļu nastu, kuru var ieviest ar pašpārvaldes likumiem, jo tai ir jāatbilst pārējā Spānijas valstī pastāvošajai, tātad netiek apšaubīts, ka vispārējā nodokļu nasta ir tikai viens no elementiem, kas jāņem vērā, pieņemot nodokļu tiesību normu. Ja vien *Territorios Históricos* ievēro šo principu, tās tātad

ir tiesīgas pieņemt nodokļu tiesību normas, kas daudzējādā ziņā atšķiras no pārējā minētās valsts teritorijā piemērojamām tiesību normām.

107 Katrā ziņā, kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punkta, būtisks kritērijs, lai spriestu par procesuālās autonomijas pastāvēšanu, ir nevis valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei atzītās kompetences apjoms, bet gan šīs iestādes iespēja atbilstoši šai kompetencei neatkarīgi pieņemt lēmumu, tas ir, centrālai valdībai nevarot tieši ietekmēt tā saturu.

108 No minētā izriet, ka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes pienākums ņemt vērā valsts intereses, lai ievērotu šai iestādei piešķirtās kompetences robežas, būtībā nav apstāklis, kas ietekme tās procesuālo autonomiju, ja tā pieņem lēmumu, ievērojot šo kompetenču robežas.

109 Pamata lietās ir jākonstatē, kā tas izriet no piemērojamām valsts tiesību normām un it īpaši no Finanšu nolīguma 63. un 64. punkta, ka nešķiet, ka centrālā valdība varētu tieši ietekmēt pašpārvaldes tiesību normu pieņemšanas procesu, lai liktu ievērot tādus principus, kā solidaritātes princips, nodokļu saskaņošanas princips vai citi principi, kurus ir minējušas prasītājas pamata prāvā.

110 Tomēr, ja Tiesa ir kompetenta interpretēt Kopienu tiesības, tātad valsts tiesa ir kompetenta noteikt piemērojamās valsts tiesību normas, kā arī piemērot Kopienu tiesības prāvās, kuras tā izskata. Tādējādi iesniedzējtiesai, pamatojoties uz pārbaudītajiem apstākļiem un visiem citiem apstākļiem, kurus tā uzskata par atbilstošiem, ir jāpārbauda, vai pamata lietās ir izpildīts iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punktā noteiktais otrais kritērijs, proti, procesuālās autonomijas kritērijs.

Par ekonomiskās un finanšu autonomijas kritēriju

— Tiesai iesniegtie apsvērumi

111 Attiecībā uz šo kritēriju no Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka to autori atsaucas uz iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. un 68. punktu. Tajos Tiesa ir nospriedusi, pirmkārt, ka uzņēmumiem, kas atrodas reģionā, piemērojamās valsts nodokļa likmes samazināšanas finanšu sekas nav jākompensē ar pārējo reģionu vai centrālās valdības palīdzību vai subsīdijām un, otrkārt, ka ekonomiska autonomija pastāv tikai tad, ja valsts noteiktas daļas pārvaldes iestāde nodrošina nodokļu samazināšanas pasākuma politiskās un finanšu sekas. Vairāki Tiesā iesniegtie apsvērumi attiecas uz kvotas noteikšanu un no tā izrietošajām sekām attiecībā uz Basku zemes autonomā apgabala, kā arī *Territorios Históricos* ekonomisko un finanšu autonomiju.

112 *Comunidad Autónoma de La Rioja* un *Comunidad Autónoma de Castilla y León* apgalvo, ka *Territorios Históricos* nav ekonomiskas autonomijas un tieši — dažādu Konstitūcijā un Finanšu nolīgumā noteikto principu dēļ.

113 Pašpārvaldes iestādes turpretim apgalvo, ka *Territorios Históricos* nodokļu sistēma ir balstīta uz diviem pīlāriem, kurus veido, pirmkārt, nodokļu autonomija, kā arī atbildība un, otrkārt, vienpusēja riska princips.

114 Pārbaudot iesniedzējtiesas lēmumu pamatojumu, *Confebask* norāda, ka valsts tiesa uzskata, ka ekonomiskās autonomijas kritērijs prasa ekonomisku autonomo teritoriju

un pārējās Spānijas valsts nošķiršanu nodokļu jomā, jo iespējamais tirgus vienotības princips varētu radīt šaubas par faktiskas autonomijas pastāvēšanu. *Confebask* tomēr uzsver, ka iepriekš minētais spriedums lietā Portugāle/Komisija nekādā gadījumā neprasa tāda elementa kā "nošķirti ekonomiskie ietvari" pastāvēšanu, šāda realitāte nepastāv pat tajās Eiropas Kopienu dalībvalstīs, kuru ekonomiskā un sociālā vienotība ir daudz integrētāka. Vienīgais atbilstošais apstāklis ir tas, ka noteiktajā reģionā piemērojamā mazākā nodokļu nasta nav jāfinansē no centrālās valdības līdzekļiem, kas nozīmē, ka valsts noteiktās daļas pārvaldes iestāžu nodokļu jomā pieņemto lēmumu politiskie un ekonomiskie riski ir jāgarantē tai pašai, šāda prasība Spānijas tiesībās tiek saukta "nodokļu atbildības princips". Tā tas ir *Territorios Históricos* gadījumā, jo atbildība par nodokļiem ir ekonomikas sadarbības režīma neatņemama daļa.

115 Spānijas valdība pārbauda kvotu sistēmu un norāda, ka, lai gan pastāv dažādas finanšu plūsmas starp Spānijas valsti un Basku zemes autonomo apgabalu, pastāv arī tās neto ieguldījums par labu Spānijas Finanšu ministrijai, kas ir paredzēts to jomu finansēšanai, kuras uzņemas valsts un nevis Basku zeme. Tā uzstāj uz to, ka *Territorios Históricos* kompetento iestāžu pieņemtie nodokļu grozījumi neizkropļo ne finanšu plūsmu starp valsti un Basku zemi, ne arī valsts sniegto pakalpojumu daudzuma noteikšanu. No tā izriet, ka *Territorios Históricos* uzņemas to lēmumu nodokļu jomā sekas gan no politiskā, gan ekonomiskā viedokļa.

116 Itālijas valdība uzskata, ka tas, ka Spānijas valstij ir ekskluzīva kompetence tādos sektoros kā monetārā sistēma, ekonomiskās darbības vispārējās plānošanas pamati un koordinācija, sociālā nodrošinājuma ekonomiskais režīms, kā arī būvdarbi sabiedrības interesēs, nerada šaubas par pietiekamas ekonomiskas un finanšu autonomijas pakāpes pastāvēšanu.

117 Apvienotās Karalistes valdība uzskata, ka tas, ka Spānijas valsts saglabā noteiktu kontroli pār vispārējo ekonomiku un pastāv iemaksu kvotas valstij par izdevumiem,

ko tā uzņemas, nešķiet nesavienojams ar ekonomiskās un finanšu autonomijas kritēriju, ja vien nodokļu likme neietekmē šīs kvotas summu.

118 Komisija apgalvo, pirmkārt, ka, pārbaudot, vai nodokļu pasākums ir valsts atbalsts, nav jāņem vērā tā netiešās sekas, tas ir, uzņēmumu izveidošana un tātad ienākumu no nodokļiem pieaugums, ko varētu izraisīt nodokļu samazināšana, šādas sekas nevar tikt noteiktas *a priori*. Katrā ziņā pasākuma valsts atbalsta raksturs ir jānovērtē katrā konkrētajā gadījumā labuma guvēja uzņēmuma līmenī attiecīgajā brīdī. Tā norāda, otrkārt, ka attiecīgās teritorijas ekonomiskās autonomijas pārbaude prasa visu finanšu pārskaitījumu mehānismu un solidaritātes mehānismu analīzi pat tad, ja tie paši nav minēti (piemēram, vienotas sociālā nodrošinājuma kases mehānisms, valsts garantētais pakalpojumu minimums u.c.). Komisija uzsver, treškārt, ka, lai pārbaudītu, vai nodokļu pasākums, to analizējot, ir jāuzskata par valsts atbalstu, nav jāņem vērā valsts iejaukšanās mērķis, bet gan šī pasākuma sekas. Šajā sakarā tā atgādina, ka tas, ka teritorijai ir nodotas plašas kompetences nodokļu jomā un tā var brīvi ar šiem ienākumiem rīkoties, obligāti nenozīmē, ka tai ir noteicoša loma, veidojot ekonomisko vidi.

119 Šajā sakarā Komisija uzsver konstitucionālā solidaritātes principa nozīmi, kurš ir *Territorios Históricos* finanšu autonomijas robeža un kuram ir jāgarantē pakalpojumu minimālais līmenis visā Spānijas teritorijā.

120 Komisija it īpaši pārbauda Starpteritoriālos kompensāciju fondus, kas paredzēti Konstitūcijas 158. panta 2. punktā. Saskaņā ar to pati Fondu pastāvēšana norāda, ka *Territorios Históricos* neuzņemas lēmuma par nodokļa likmes samazināšanu vai atļauto atskaitījumu palielināšanu finansiālās sekas. Attiecībā uz kvotu tā, analizējot tās mehānismu, secina, ka tā tiek aprēķināta atkarībā no *Territorios Históricos* relatīvajiem ienākumiem attiecībā pret valsts ienākumiem un ka tādējādi tas ir solidaritātes mehānisms. Jāpiebilst, ka pastāv arī citi finanšu pārskaitījumi, kā, piemēram, piemaksas un kompensācijas kā tiešie un netiešie nodokļi, kas arī veido solidaritātes

mehānismu, jo noteiktas kompensācijas tiek aprēķinātas atkarībā no minētā relatīvā ienākuma.

121 Attiecībā uz sociālo nodrošinājumu Komisija min Nodarbinātības un sociālo lietu ministrijas ziņojumu par 1999.—2005. gadu. Piemēram, pensiju jomā Basku zemes autonomā apgabala sistēmā 2005. gadā bija deficīts 311 miljonu euro apmērā. Komisija no tā secināja, ka sociālā nodrošinājuma pakalpojumus finansēja pārējie autonomie apgabali. Tā kā deficītu finansēšana ir daļa no kompetencēm, ko tie nav uzņēmušies, Basku zemes autonomais apgabals tajā piedalās ar kvotu. Tā kā tā tiek aprēķināta no šī apgabala relatīvā ienākuma, sistēma, kas izveidota sociālā nodrošinājuma deficīta segšanai, ir solidaritātes mehānisms.

122 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, Komisija secināja, ka *Territorios Históricos* neuzņemas visas nodokļu likmes samazināšanas vai atļauto atskaitījumu palielināšanas finanšu sekas. Tādējādi nav izpildīts trešais nosacījums, kas norādīts iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punktā.

— Tiesas atbilde

123 Kā tas izriet no iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 67. punkta, nosacījums tam, lai valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādei būtu ekonomiska un finanšu autonomija, ir tas, ka nodokļu likmes, kas piemērojama reģionā esošajiem uzņēmumiem, samazināšanas finanšu sekas netiktu kompensētas ar pārējo reģionu vai centrālās valdības palīdzību vai subsīdijām.

124 Finanšu pārskaitījumi starp Spānijas valsti un Basku zemes autonomo apgabalu ir reglamentēti Finanšu nolīgumā un 2002. gada likumā par kvotu. Tādējādi vispirms ir jāpārbauda šīs tiesību normas, lai pārbaudītu, vai to iedarbība var būt tāda, ka Spānijas valsts kompensē nodokļu pasākuma, kuru pieņēmušas pašpārvaldes iestādes, finanšu sekas.

125 Kvotas aprēķina metode ir īpaši sarežģīta. Pirmajā aprēķināšanas posmā tiek novērtēta to izdevumu summa, kurus ir uzņēmusies valsts visā Spānijas Karalistē attiecībā uz kompetencēm, kuras nav uzņēmies Basku zemes autonomais apgabals. Šai summai tiek piemērots pierēķināšanas koeficients, kuram būtībā ir jāatspoguļo basku ekonomikas relatīvā nozīme visā Spānijas Karalistē. Visbeidzot, tiek veikti dažādi pielāgojumi, lai pilnveidotu ienākumu, kurus atšķirīgas iestādes saņem kā dažādus nodokļus, vērtējumu.

126 No Tiesai iesniegtajiem apsvērumiem izriet, ka *Territorios Históricos* nodokļu ienākumu summa neietekmē pirmo aprēķināšanas posmu, kurā tiek novērtēti vienīgi dažādi izdevumi, kurus ir uzņēmusies Spānijas valsts. Pašpārvaldes tiesību norma, ar kuru ir izveidots labvēlīgāks nodokļu režīms tiem nodokļu maksātājiem, kuriem tiek piemērota šī norma, var tikai netiešā veidā ietekmēt pielāgojumus.

127 Viens no būtiskiem datiem kvotas aprēķināšanai ir pierēķināšanas koeficients, kas šobrīd ir noteikts 6,24 %. Šajā sakarā no debatēm Tiesā izriet, ka šis koeficients gan tiek aprēķināts, pamatojoties uz ekonomikas datiem, tomēr tas tiek noteikts galvenokārt politiskās sarunās starp Spānijas valsti un Basku zemes autonomo apgabalu. Tātad lēmums samazināt nodokļu likumu obligāti neietekmē koeficienta likmi.

128 Tiesas sēdē Komisija izteica šaubas par pašreizējo pierēķināšanas koeficientu, uzskatot, ka tas ir pārāk mazs un ka tādēļ *Territorios Históricos* ieguldījums valstij ir mazāks nekā vajadzīgs. Tādējādi ir svarīgi no jauna atgādināt, ka Tiesa ir kompetenta

tikai interpretēt EKL 87. panta 1. punktu un nav kompetenta lemt par pamata lietām, vai pierēķināšanas koeficients, kas aprēķināts, piemērojot 2002. gada likumu par kvotu, ir pareizs no ekonomikas viedokļa vai arī tas ir pārāk mazs.

129 Tomēr ir jānorāda, ka minētā koeficienta noteikšana pārāk zemu var būtu tikai netiešs pierādījums, ka *Territorios Históricos* nav ekonomiskas autonomijas. Ir jāpastāv kompensācijai, tas ir, cēloņsakarībai starp pašpārvaldes iestādes pieņemtu nodokļu pasākumu un Spānijas valsts līdzdalības summu.

130 Kā tas ir paskaidrots Tiesā, pierēķināšanas koeficients ir noteikts, pamatojoties uz ekonomikas datiem, politiskās sarunās, kurās piedalās Spānijas valsts un kurās tā aizstāv valsts un pārējo Spānijas Karalistes reģionu intereses. Iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai šāda noteikšanas procesa mērķis ir ļaut centrālajai valdībai kompensēt subsīdijas vai uzņēmumiem labvēlīga nodokļu pasākuma, kuru pieņēmušas *Territorios Históricos*, izmaksas.

131 Turklāt šai tiesai ir jāpārbauda šī procesa sekas un jāpārliecinās, vai pieņemtās metodoloģijas un vērā ņemto ekonomisko datu dēļ, pierēķināšanas koeficienta noteikšanas un, vispārīgāk, kvotas aprēķina rezultātā Spānijas valsts var kompensēt pašpārvaldes iestāžu pieņemto nodokļu pasākumu sekas.

132 Komisija rakstveida apsvērumos apgalvo arī, ka pastāv daudzi citi finanšu pārskaitījumi, kas kompensē nodokļu samazināšanas pasākumus, kā, piemēram, tie, kas izriet no vienotas sociālā nodrošinājuma kases, valsts vai Starpteritoriālo kompensāciju fondu nodrošināto sabiedrisko pakalpojumu minimuma pastāvēšanas. Turklāt tiesas sēdē ir minēti būtisku summu pārskaitījumi un subsīdijas Basku zemes autonomā apgabala publiskajām iestādēm, kuri nav jāņem vērā, aprēķinot kvotu.

133 Šajā sakarā, lai gan finansiāla kompensācija var būt atzīta un specifiska, tā var būt arī slēpta un izrietēt tikai no konkrētas finanšu plūsmas, kas pastāv starp attiecīgo valsts noteikto daļu, attiecīgo dalībvalsti un pārējiem tās reģioniem, pārbaudes.

134 Šīs pārbaude rezultātā var noskaidroties, ka valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādes lēmuma samazināt nodokļus rezultāts ir nozīmīgāki finanšu pārskaitījumi tai par labu, pamatojoties uz aprēķina veidu, ko izmanto, lai noteiktu pārskaitāmās summas.

135 Tomēr, kā ģenerāladvokāte to būtībā ir norādījusi tās secinājumu 109. punktā un pretēji tam ko, šķiet, apgalvo Komisija, tikai tas, ka, kopumā novērtējot centrālās valsts un šo valsts noteikto daļu pārvaldes iestāžu finanšu attiecības, ir skaidrs, ka minētā valsts veic tām finanšu pārskaitījumus, nav pietiekams pierādījums tam, ka šīs iestādes neuzņemas to pieņemto nodokļu pasākumu finanšu sekas un tātad ka tām nav finanšu autonomijas, jo šādiem pārskaitījumiem var būt dažādi iemesli, kam nav nekāda sakara ar minētajiem nodokļu pasākumiem.

136 Pamata lietās nav apstrīdēts, ka *Territorios Históricos* kompetencēm ir robežas, kuras nosaka, it īpaši dažādi Tiesā minētie principi un, konkrētāk, nodokļu saskaņošanas princips.

137 Ņemot vērā šīs robežas, ir svarīgi pārbaudīt, vai *Territorios Históricos* pieņemtās pašpārvaldes tiesību normas var radīt slēptas kompensācijas tādās nozarēs, kā sociālais nodrošinājums vai Spānijas valsts garantētais sabiedrisko pakalpojumu minimums, vai pat Starpteritoriālā kompensāciju fonda darbībā, kā to apgalvo Komisija. Šajā sakarā ir jākonstatē, ka Komisija nav precīzi paskaidrojusi savus apgalvojumus.

138 Visbeidzot, attiecībā uz Komisijas argumentu, kas uzsvērts tiesas sēdē, ka strīdīgie nodokļu pasākumi nav piemērojami visiem *Territorios Históricos* esošajiem uzņēmumiem vai produktiem, pietiek konstatēt, ka tas nevar ietekmēt iepriekš veikto analīzi, jo ir skaidrs, ka saskaņā ar Tiesas nolemto iepriekš minētā sprieduma lietā Portugāle/Komisija 62. punktā minētie pasākumi ir piemērojami visiem uzņēmumiem vai visiem produktiem, uz kuriem attiecas tās kompetence atbilstoši attiecīgās dalībvalsts un šīs valsts noteiktās daļas pārvaldes iestādes noteiktajiem noteikumiem par nodokļu kompetences sadalījumu, kuru ir apstiprinājusi attiecīgā dalībvalsts.

139 Katrā ziņā Tiesai nav jānosaka, vai pamata prāvā aplūkotās pašpārvaldes tiesību normas ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē. Šāda kvalifikācijas darbība prasa, lai Tiesa noteiktu, interpretētu un piemērotu atbilstošās valsts tiesību normas, kā arī pārbaudītu faktus, proti, veiktu uzdevumus, kas ietilpst iesniedzējtiesas kompetencē, bet Tiesa ir kompetenta tikai interpretēt valsts atbalsta jēdzienu šīs normas nozīmē, lai sniegtu minētajai tiesai kritērijus, kas tai ļautu izšķirt tajā izskatāmos strīdus.

140 Tādējādi ir jāsecina, ka, pamatojoties uz pārbaudītajiem apstākļiem un visiem citiem apstākļiem, kurus iesniedzējtiesa uzskata par atbilstošiem, tai ir jāpārbauda, vai *Territorios Históricos* uzņemas nodokļu pasākuma, kas pieņemts tai uzticēto kompetenču robežās, politiskās un finanšu sekas.

Secinājums par šī sprieduma 51. punktā nosauktajiem trim kritērijiem

141 Lai noteiktu, vai *Territorios Históricos* pieņemtās pašpārvaldes tiesību normas ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē, ir jāpārbauda, vai šīm *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomajam apgabalam ir pietiekama institucionāla, procesuāla un

ekonomiska autonomija, lai tiesību norma, ko šīs iestādes ir pieņēmušas tām uzticēto kompetenču robežās, tiktu uzskatīta par vispārpiemērojamu šīs valsts noteiktās daļas ietvaros un par tādu, kam nav selektīva rakstura valsts atbalsta jēdziena, kas norādīts EKL 87. panta 1. punktā, nozīmē.

142 Šo pārbaudi var veikt tikai pēc iepriekšējas kontroles, kas ļauj pārliecināties, ka *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomais apgabals ievēro to kompetenču robežas, jo noteikumi, kas attiecas it īpaši uz finanšu pārskaitījumiem, ir izstrādāti atbilstoši šīm noteiktajām kompetencēm.

143 Šo kompetenču robežu pārkāpuma konstatējums var radīt šaubas par, pamatojoties uz EKL 87. panta 1. punktu, veiktās analīzes rezultātu, jo valsts noteiktā daļā vispārpiemērojamas tiesību normas selektīvā rakstura novērtēšanai nav obligāti jāizmanto *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomais apgabals, bet, vajadzības gadījumā, varētu atsaukties arī uz visu Spānijas teritoriju.

144 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka EKL 87. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu pasākuma selektīvo raksturu, ir jāņem vērā iestādei, kas pieņem šo pasākumu, piemītošā institucionālā, procesuālā un ekonomiskā autonomija. Tikai iesniedzējtiesai, kura ir kompetenta noteikt, kādas valsts tiesību normas ir piemērojamas, un tās interpretēt, kā arī piemērot Kopienu tiesības tās izskatāmajās prāvās, ir jāpārbauda, vai *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomajam apgabalam ir tāda autonomija, kuras rezultātā kompetenču, kas šīm valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādēm ir piešķirtas Konstitūcijā un citās Spānijas tiesību normās, robežās pieņemtās tiesību normas nav selektīva rakstura valsts atbalsta jēdziena, kas ir norādīts EKL 87. panta 1. punktā, nozīmē.

Par tiesāšanās izdevumiem

145 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

EKL 87. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai novērtētu pasākuma selektīvo raksturu, ir jāņem vērā iestādei, kas pieņem šo pasākumu, piemītošā institucionālā, procesuālā un ekonomiskā autonomija. Tikai iesniedzējtiesai, kura ir kompetenta noteikt, kādas valsts tiesību normas ir piemērojamas, un tās interpretēt, kā arī piemērot Kopienu tiesības tās izskatāmajās prāvās, ir jāpārbauda, vai *Territorios Históricos* un Basku zemes autonomajam apgabalam ir tāda autonomija, kuras rezultātā kompetenču, kas šīm valsts noteiktas daļas pārvaldes iestādēm ir piešķirtas Spānijas 1978. gada konstitūcijā un citās Spānijas tiesību normās, robežās pieņemtās tiesību normas nav selektīva rakstura valsts atbalsta jēdziena, kas ir norādīts EKL 87. panta 1. punktā, nozīmē.

[Paraksti]